

REVISIONAL CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 501 ਆਫ 1962

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII)-Ss: 7 ਅਤੇ 7A- ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ-ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7 ਅਤੇ 7 ਏ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ. ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ

(1) ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 53 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 7A ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(ਨੋਟ- ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 278 ਆਫ਼ 1962 ਨੂੰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 28 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ।

ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਕੁਝ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ।

ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। 5 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 7 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ

ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 5 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ,

ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 'ਤੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"7-ਏ. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ।-(1) ਉਪ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੇਨਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਲੈਂਡਜ਼ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

(a) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ;

(b) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(i) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1)

(a) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ:

* * * * *

ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1955 ਹੈ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 6 ਮਾਰਚ, 1955 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ 5 ਜੂਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, 1954, ਸਮਰੱਥ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 (ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਹੈ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। , 1956)। ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। 1953 ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ 12 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1954 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਉਪ-

ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇਕੱਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7 ਅਤੇ 7-ਏ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ. ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਫਿਰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 7-ਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੁੱਟੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)